

Ускладнюють розвиток інноваційного підприємництва проблеми в освіті і науці, в бізнесі, державному управлінні та ін. Так, одним з найважливіших конкурентних переваг України з точки зору інноваційного розвитку завжди був людський капітал. Велика частка населення з вищою освітою, високий рівень освіти з природничо-наукових і інженерно-технічних спеціальностей створюють основу для наукових розробок. Сьогодні знижується якість освіти на всіх рівнях [3], змінюється її структура, зокрема, закрито багато професійно-технічних училищ [1], які готували кваліфікованих робітників для вітчизняних підприємств. Важливою проблемою є підготовка кадрів з управління в інноваційній сфері. Ключові для інноваційного підприємництва особистісні якості: мобільність, схильність до інновацій, до прийняття ризику, бажання навчатися протягом усього життя - не є характерними для значної частини населення України. Без розвиненої науки інноваційний процес не може бути реалізований в повній мірі. Підприємствам, які прагнуть стати конкурентоспроможними, потрібні нові технології. За масштабами дослідного сектора Україна як і раніше займає одне з помітних місць в світі, поступаючись лише економічно потужнішим країнам. Однак багато перспективних вчених пішли в бізнес або емігрували в ті країни, де їм надана можливість продуктивно працювати.

Таким чином, наукова сфера сьогодні потребує глибокого реформування. Прикладну науку слід зробити більш практичною, її завданням має стати пошук інноваційних рішень, їх широке впровадження у виробництво, а фундаментальна наука повинна стати привабливою сферою діяльності для молоді.

Список використаних джерел:

1. Консолідований звіт «Заклади професійної (професійно-технічної) освіти (за даними Міністерства освіти і науки України)», електронний ресурс. Джерело: www.ukrstat.gov.ua/
2. Бабкин А.В., Чистякова О.В. Развитие инновационного предпринимательства в России: понятие, динамика, проблемы, направления развития // Экономическое возрождение России. – 2014. – № 4(42). – с. 157-170.
3. Шевчук П.Є. Прогноз рівня освіти населення України до 2050 р. / П.Є. Шевчук, Г.Ю. Швидка // ІДСД. – 2006. – С. 85-96.

СУТНІСТЬ ПОНЯТТЯ «ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМСТВ»

*Поцелуйко Каріна Сергіївна
студентка 1 курсу спеціальності підприємництва,
торгівлі та біржової діяльності
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка
Potselyuko9@gmail.com*

Аналіз різних визначень терміна "інновація" дозволяє зробити висновок, що цей термін трактується в залежності від мети, об'єкта і предмета конкретного дослідження. Наприклад, Б. Твісс визначає інновацію як процес, у якому винахід або ідея набувають економічного змісту. Ф. Ніксон вважає, що інновація — це сукупність технічних, виробничих і комерційних заходів, що спричиняють появу на ринку нових товарів, поліпшених промислових процесів та устаткування [1]. Відповідно до міжнародних стандартів, інновація визначає

Серцевиною інноваційної діяльності на підприємстві є освоєння (комерціалізація) нових видів продукції або методів її виробництва, доставки і реалізації. Визначаючи напрями

інноваційної діяльності, керівництво фірми вирішує, на чому зосереджувати увагу: на продуктових чи технологічних інноваціях. Інноваційна діяльність у повному обсязі має комплексний, системний характер і охоплює такі види роботи, як пошук ідей, ліцензій, патентів, кадрів, організацію дослідницької роботи, інженерно-технічну діяльність, яка об'єднує винахідництво, раціоналізацію, конструювання, створення інженерно-технічних об'єктів, інформаційну та маркетингову діяльність. Усе це створює прогресивні умови для інноваційного розвитку та активізації інноваційних процесів.

Особливість інноваційної діяльності як одного з різновидів підприємницької діяльності полягає в тому, що вона є діяльністю підвищеного ризику порівняно зі звичайним підприємництвом. Такий ризик обумовлений новизною, творчим характером науково-технічної роботи, можливістю отримання як позитивного, так і негативного результату[4]. Інноваційна діяльність підприємства являє собою комплексний процес створення, використання і розповсюдження нововведень з метою отримання конкурентних переваг та збільшення прибутковості свого виробництва. В ринковій економіці інноваційна діяльність підприємств - один із найсуттєвіших вагомих чинників, які дозволяють підприємству посідати стійкі ринкові позиції і отримувати перевагу над конкурентами в тій галузі, яка є сферою комерційних інтересів даного підприємства. За своїм характером і функціональним призначенням виділяють такі новинки і нововведення: технічні — нові продукти, технології, конструкційні і допоміжні матеріали, устаткування; організаційні — нові методи і форми організації всіх видів діяльності підприємств та їхніх інституціонально-добровільних об'єднань; економічні — методи господарського управління наукою, виробництвом та іншими сферами діяльності через реалізацію функцій прогнозування і планування, фінансування, ціноутворення, мотивації та оплати праці, оцінки результатів діяльності; соціальні — різні форми активізації людського чинника, включаючи нові форми професійної підготовки персоналу, стимулювання його творчої діяльності, створення комфортних умов життя та праці; юридичні — нові та трансформовані закони й різноманітні нормативно-правові документи (акти), що визначають і регулюють усі види діяльності підприємств і організацій, певних груп чи окремих фізичних осіб[3]. Сутність інноваційної стратегії підприємства полягає в тому, що ефективний розвиток підприємства пов'язаний з отриманням переваги над конкурентами і збільшенням прибутку не стільки за рахунок маніпуляції цінами, скільки шляхом постійного оновлення номенклатури виробів та розширення напрямів діяльності підприємства. Можна виділити три способи організації інноваційної діяльності: інноваційна діяльність на основі внутрішньої організації, коли інновація створюється і (або) освоюється всередині фірми її спеціалізованими підрозділами на базі планування і моніторингу їх взаємодії по інноваційному проекту; інноваційна діяльність на основі зовнішньої організації при допомозі контрактів, коли замовлення на створення і (або) освоєння інновації розміщується між сторонніми організаціями; інноваційна діяльність на основі зовнішньої організації за допомогою венчурів, коли фірма для реалізації інноваційного проекту засновує дочірні венчурні фірми, які залучають додаткові сторонні засоби (кошти)[5]. Найчастіше використовується другий спосіб організації інноваційної діяльності - фірма розміщує замовлення на розробку новизни, а освоює їх власними силами. Відносна рідкість використання першого способу пояснюється недостатнім потенціалом фірмової науки. В основі всіх видів інноваційної діяльності лежить створення і освоєння нових видів продукції (послуг), виготовлення, створення цінностей, благ та інших товарів.

Література

1. Василенко В. О., Шматько В. Г. Інноваційний менеджмент / За ред. В. О. Василенко. – К.: ЦУЛ, 2003. – 440 с.

2. Квасницька Р.С. Особливості інноваційної діяльності підприємств у сучасних умовах/Р.С.Квасницька, Н.С.Ардамкіна// Вісник Хмельницького національного університету . 2009.-№6. ТЗ –С. 247 -250
3. Краснокутська Н.В. Інноваційний менеджмент: Навч. посіб. – К.:КНЕУ, 2003. – 504 с.
4. Закон України «Про інноваційну діяльність» № 40-IV від 04.07.2002 // Відомості Верховної Ради України. – 2002. – № 14.
5. Гриньов А. В. Інноваційний розвиток промислових підприємств: концепція, методологія, стратегічне управління: Монографія. – Харків: ІНЖЕК, 2003. – 304 с.

Примітка: науковий керівний – Коломієць Н.О. к.е.н., доцент кафедри підприємництва, торгівля та біржова діяльність.

УЧАСТЬ СКАРБНИКІВ В ПРОГРАМІ РОЗВИТКУ ФІНАНСОВОЇ ГРАМОТНОСТІ АМЕРИКАНСЬКИХ СТУДЕНТІВ

*Даниленко Валерій Володимирович
к.е.н., старший викладач кафедри агрологістики
та управління ланцюгами постачань
Харківський національний технічний університет
сільського господарства імені Петра Василенка;
danylenko.14@gmail.com*

З початку 2021 року головний скарбник штату Огайо (США) Роберт Спраг почав тісну академічну співпрацю з Коледжем харчових, сільськогосподарських та екологічних наук Університету штату Огайо (CFAES). Дане партнерство реалізується в рамках просування і розширення федеральної проектної ініціативи Реальні гроші – реальний світ (Real Money. Real World) в штаті. Метою даного проекту є підвищення обізнаності про освіту в галузі фінансової грамотності, та допомога громадянам в досягненні фінансової стабільності.

Безпосередня підтримка і необхідне забезпечення співучасті зовнішніх сумісників зі світу практичної діяльності в американській системі вищої освіти здійснюється через консалтингову службу CSREES (далі – Extension). Система Extension є найбільшою в світі системою неформальної освіти. Відмінною рисою Extension є розробка практичних освітніх програм, здійснювана спеціалістами різних сфер для задоволення потреб місцевих громад, а також для вирішення державних, національних і глобальних проблем. Зазначені програми поєднують в собі потреби місцевих жителів і громад з новою дослідницькою та технічною інформацією.

Метою обговорюваної служби є надання практичних порад, розумних рішень та реалістичних приземлених відповідей для жителів регіону. Дана мета здебільшого досягається через забезпечення постійності виконання вищезазначених програм, що передбачає оцінку стану, ефективності і прогресу програм і допомагає визначити майбутні напрями і пріоритети [1].

Серед тих програм, які працюють впродовж багатьох десятиріч можна відмітити проект Сільське господарство і природні ресурси. Окрім інших звітів роботи проекту в публічний доступ щорічно потрапляє зведена інформація щодо відповідних агентств і організацій, загроз галузі і природним ресурсам (інвазійні види, зміна клімату, зменшення кількості виробників, якість води), можливостей в галузі (поява нових ферм, результати досліджень, органічне виробництво, освітні послуги) тощо [2].